613/01

Den 19. februar 2001 blev i sag nr. 53.456:

xxxxx xxxxxxxxx
xxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxx

mod

Alm. Brand af 1792
Lyngby Hovedgade 4
Postboks 1792
2800 Lyngby

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Alm. Brand af 1792, klager over selskabets behandling af en anmeldt tandskade.

Klageren har ved et færdselsuheld beskadiget tænderne 2+ og 1+.

Selskabet vil kun erstatte 50 % af udgifterne til den nødvendige behandling under henvisning til, at: "... tanden 2+ er rodbehandlet, men ikke opbygget eller kronet og at der er apikalis på tanden 1+, hvilket er en sygdomslidelse."

Det er selskabets anbringende, at behandlingen vil medføre en forbedring af klagerens tandstatus. Nævnet har forespurgt dets tandlægesagkyndige, om dette er tilfældet. Den sagkyndige har i skrivelse af 16/8 2000 svaret følgende: "Det fremgår af sagen, at skadelidte har været udsat for et uheld, hvorved kronen på en fortand (2+) i overkæben frakturerede. Desuden løsnedes 1+ let. Der er fremsendt røntgenbilleder taget på selve ulykkesdagen 29.6.1999. Billederne viser, at 2+ før uheldet har været rodbehandlet og restaureret med en mindre fyldning på bagsiden samt en større fyldning på mesialfladen, der har medinddraget incisalkanten. Distalfladen var derimod intakt. Røntgenbilledet tyder på, at der ved uheldet kun er fraktureret en mindre del af tandens krone. Det

er korrekt, at tanden før uheldet var svækket især som følge af fyldningen på mesialfladen og at der i forhold til den skade der er sket, vil være tale om en forbedring af tandstatus ved en kronebehandling af 2+. På denne baggrund forekommer reduktionen i erstatningens størrelse berettiget. Vedrørende skaden på 1+ er der ikke fremsat et konkret behandlingsforslag. Røntgenbillede af tanden viser, at tanden før uheldet var rodbehandlet og restaureret med 3 fyldninger, hvoraf den ene har omfattet incisalkanten. Tanden havde normal knoglestøtte før uheldet og der var ingen sikre tegn på rodbetændelse. Der er ved uheldet kun sket en let løsning af tanden og det må derfor forventes at den vokser fast igen. Skulle dette imidlertid ikke være tilfældet, forekommer skadelidte at være berettiget til fuld erstatning for skaden på 1+."

Selskabet har protesteret mod spørgsmålets formulering, idet man i skrivelse af 10/8 2000 har anført følgende: "Vi finder det relevant, at sagen også vurderes i henhold til de gældende forsikringsbetingelser 5098, afsnit 3, klausul 3, hvor det direkte fremgår af ordlyden, at selskabet har ret til at foretage reduktion i erstatningen ved rodbehandlede tænder."

De påberåbte forsikringsbetingelser er sålydende: "Forsikringen betaler nødvendige og rimelige udgifter til sikredes tandbehandling efter ulykkestilfælde, i det omfang sikrede ikke har ret til godtgørelse fra anden side. ... Var tænderne forringet inden ulykkestilfældet (f.eks. som følge af fyldninger, rodbehandling, slid, fæstetab, paradentose, eller andre sygelige forandringer) reduceres eller bortfalder erstatningen, svarende til forringelsens omfang, i forhold til velbevarede tænder. Hvis en beskadiget tand er et led i en bro, eller nabotænder mangler eller er svækkede, dækker forsikringen ikke de ekstra omkostninger ved behandlingen, som sådanne forhold måtte medføre."

Nævnet udtaler:
Nævnet finder, at selskabet ud fra oplysningerne fra nævnets tandlægesagkyndige har været berettiget til at reducere erstatningen for tanden 2+, idet det må lægges til grund, at tanden var forringet inden ulykkestilfældet. Reduktionens omfang findes endvidere at svare til forringelsens omfang.

Da selskabet ikke har taget stilling til, i hvilket omfang eventuelle udgifter til behandling af tanden 1+ vil blive dækket, kan nævnet ikke tage stilling til denne del af klagen.

Som følge heraf

b e s t e m m e s:

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen